

ПРОТОКОЛ

№ 199

гр. Варна, 13.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, СЪСТАВ ГО, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Красимир Т. Василев

Членове: Ивелина Владова
мл.с. Станислав М. Ангелов

при участието на секретаря Цветелина Н. Цветанова
Сложи за разглеждане докладваното от мл.с. Станислав М. Ангелов
Въззивно гражданско дело № 20233100502345 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Въззивната страна В. Н. П., редовно призован, явява се лично.

Въззиваемата страна Ж. А. Ж., редовно призована, не се явява, представлява се от **адв. П. С.,** редовно упълномощен и приет от съда от преди.

Въззиваемата страна М. С. И., редовно призована, не се явява, представлява се от **адв. С. К.,** редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Въззиваемата страна Д. Н. И., редовно призован, не се явява, представлява се от **адв. С. К.,** редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Въззиваемата страна Ж. Ж. Ж., редовно призован, не се явява, представлява се от **адв. П. С.,** редовно упълномощен и приет от съда от преди.

СЪДЪТ служебно докладва постъпило становище-искане с вх. № 1585/19.01.2024г. от въззивника В. П., в което се иска отвод на съдия Красимир Василев и съдия Мирела Кацарска.

СЪДЪТ служебно докладва постъпило становище-искане с вх. №

2882/02.02.2024г. от въззивника В. П., в което се настоява за промяна на доклада по делото, като се навеждат и доказателствени искания.

СЪДЪТ служебно докладва постъпило становище-искане с вх. № 3639/12.02.2024г. от въззивника В. П., с което настоява да не се дава ход на делото преди да се отстранят празнотите и несъответствията между определението от 19.01.2024г. за насрочване и подадената от него въззивна жалба. На основание чл. 101 от ГПК въззивникът настоява да му се разясни дали правилно е разбрал коментирания от него текст на определението, че законът му забранява да води съдебен спор пред въззивната инстанция, като формулира искане и излага доводи в подкрепа на отстояваната теза.

ВЪЗЗИВНИКЪТ П.: Поддържам молбите.

АДВ. С.: Запознат съм с молбите. Първата молба относно отвод на един конкретен съдия е частично уважена, няма основания за други отводи. Молбата от 02.02. е изцяло неоснователна, включително и днес докладваната молба. Определението на съда по чл. 267 от ГПК съдържа всички необходими реквизити и съдържание. Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Считам, че са неоснователни молбите на въззивника, определението е пълно и не се нуждае от допълване. Подкрепям становището на адв. С.. Да се даде ход на делото.

За да се произнесе по молбите, **СЪДЪТ** съобрази следното:

На първо място се настоява за отвод на съдия Красимир Василев с визирана в молбата причина – че е взел участие по друго производство с тези страни. По повод на горното **СЪДЪТ** намира за необходимо да посочи, че това не е основание за отвод, не са налице визираните в чл. 22 от ГПК основания за това, още по-малко са налице заинтересованост и/или пристрастност към настоящия спор. Ето защо, тази молба се явява неоснователна.

Втората молба е свързана с искане за промяна в доклада по делото, като в същата са формулирани и доказателствени искания. **СЪДЪТ** приема, че е неоснователна, тъй като посоченият доклад съдържа в себе си всички необходими реквизити, за да даде началото на въззивното производство и не е необходимо неговото допълване или промяна. Някои от доводите в това

становище са свързани с решаването на спора по същество – нещо, по което съдът ще се произнесе със самото съдебно решение, на доказателствените искания е отговорено.

Третата молба е настояване от страна на въззивника П. да не се дава ход на делото, като се визира, че определението за насрочване му забранява да води спор пред въззивната инстанция, като формулира искания и излага доводи в подкрепа на отстояваната теза. **СЪДЪТ** намира, че и тази молба е неоснователна, доколкото с определението за насрочване е очертал предмета на спора, като се е произнесъл и по доказателствата по делото, но в никакъв случай не е визирал забрани или друг вид рестрикции по отношение на въззивника да формулира искания или да излага доводи в подкрепа на отстояваната от него теза.

С оглед на горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззивника за отвод на съдия Красимир Василев.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззивника за допълване и промяна на доклада по делото и повторно произнасяне по доказателствата.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззивника, с което се настоява да не се дава ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

Производството е по реда на Глава Двадесета от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба входящ № 53745/17.07.2023г по описа на РС-Варна, допълнена с жалби входящ № 53835/18.07.2023 г. и входящ № 58088/03.08.2023г. по описа на РС-Варна, подадена от В. Н. П., срещу Решение № 1999/05.06.2023 г., постановено по гр. д. № 4253/2021 г. по описа

на РС-Варна, 12-ти с-в, с което Районен съд – Варна е:

Отхвърлил предявените от В. Н. П., ЕГН:***** срещу М. С. И., ЕГН:***** и Д. Н. И., ЕГН:*****, искове за прогласяване на нищожност на договорите за покупко- продажба, обективирани в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 119, том 1. Рег. 1573, дело 99/2019 г. от 15.02.2019 г. на недвижими имоти: ½ ид.ч. от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 2375 кв.м. по документ за собственост, а по скица с площ от 2372 кв.м., находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „****“, с предназначение на територията – земеделска с начин на трайно ползване: нива, категория на земята при неполивни условия: пета, номер по предходен план“ ***, при съсед: ПИ *** и ***; ½ ид.ч. от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18- 17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 3322 кв.м., находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „****“ с предназначение на територията – урбанизирана, с начин на трайно ползване – за ниско застрояване / до 10 м/, номер по предходен план: ***, при съсед: ПИ *** ведно с всички подобрения и насаждения в имота и договора за покупко-продажба обективиран в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 183, том 1, рег. 2081, дело 152/2019 от 27.02.2019 г. на недвижим имот – ½ ид.ч. от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 750 кв.м. находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „****“ с предназначение на територията“ урбанизирана, с начин на трайно ползване“ за друг обществен обект, комплекс с номер по предходен план *** при съсед: ПИ *** ведно с всички подобрения и насаждения в имота на основание: чл.26, ал.1, предл.1 ЗЗД - противоречие със закона, разпоредбата на чл. 183 от ЗЗД /тъй като купувачът е направил обещание за плащане, без да е посочено мястото на плащане и без гаранции и обезпечения на неговото изпълнение/; на основание чл.26, ал.2, предл. 2 ЗЗД - липса на съгласие /тъй като прехвърлителят бил „оглупял“ и „безпаметен човек“/; на основание чл.26, ал.2, предл.3 ЗЗД - липса на форма /в нотариалния акт липсвало валидно направено изявление за редовно плащане и получаване на уговорената цена, изходящо от продавача или упълномощено от него лице/.

Отхвърлил предявените от В. Н. П. срещу М. С. И. и Д. Н. И. искове за

унищожаването на договорите за покупкопродажба обективирани в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 119, том 1. Рег. 1573, дело 99/2019 г. от 15.02.2019 г. на недвижими имоти: ½ ид.ч. от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 2375 кв.м. по документ за собственост, а по скица с площ от 2372 кв.м., находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „****“, с предназначение на територията – земеделска с начин на трайно ползване: нива, категория на земята при неполивни условия: пета, номер по предходен план“ ***, при съсед: ПИ *** и ***; на недвижим имот ½ ид.ч. от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18- 17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 3322 кв.м., находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „****“ с предназначение на територията – урбанизирана, с начин на трайно ползване – за ниско застрояване / до 10 м/, номер по предходен план: ***, при съсед: ПИ *** ведно с всички подобрения и насаждения в имота и договора за покупко-продажба обективиран в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот 183, том 1, рег. 2081, дело 152/2019 от 27.02.2019 г. на недвижим имот – ½ ид.ч. от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 750 кв.м. находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „****“ с предназначение на територията“ урбанизирана, с начин на трайно ползване“ за друг обществен обект, комплекс с номер по предходен план *** при съсед: ПИ *** ведно с всички подобрения и насаждения в имота - на основание чл. 29 от ЗЗД – измама /прехвърлителят е бил въведен в заблуждение, че сделките са изгодни за него и би спечелил от тях/; на основание чл.31, ал.1 ЗЗД / страната не е разбирала свойството и значението на действията си/;

Отхвърлил предявените от В. Н. П. срещу М. С. И. и Д. Н. И. икове за разваляне на следните договори, поради неизпълнение на задължението на купувача да плати уговорената цена, на основание чл.87, ал.3 ЗЗД: договорите за покупко- продажба обективирани в Нотариален акт за покупкопродажба на недвижим имот № 119, том 1. Рег. 1573, дело 99/2019 г. от 15.02.2019 г. на нотариус Ж.Т., на недвижими имоти: ½ ид.ч. от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 2375 кв.м. по документ за собственост, а по скица с

площ от 2372 кв.м., находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „****“, с предназначение на територията – земеделска с начин на трайно ползване: нива, категория на земята при неполивни условия: пета, номер по предходен план“ ***, при съсед: ПИ *** и ****; на недвижим имот представляващ ½ ид.ч. от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18- 17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 3322 кв.м., находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „****“ с предназначение на територията – урбанизирана, с начин на трайно ползване – за ниско застрояване / до 10 м/, номер по предходен план: ****, при съсед: ПИ *** ведно с всички подобрения и насаждения в имота и договора за покупко-продажба обективиран в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот 183, том 1, рег. 2081, дело 152/2019 от 27.02.2019 г. на недвижим имот – ½ ид.ч. от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 750 кв.м. находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „****“ с предназначение на територията“ урбанизирана, с начин на трайно ползване“ за друг обществен обект, комплекс с номер по предходен план **** при съсед: ПИ **** ведно с всички подобрения и насаждения в имота;

Отхвърлил предявените от В. Н. П. срещу М. С. И.р Д. Н. И., Ж. А. Ж., ЕГН:***** и Ж. Ж. Ж., ЕГН: ***** исковете за прогласяване на нищожност на договорите за дарение, обективирани в нотариален акт за дарение на недвижим имот 162, том 9, рег. 11469, дело 1497/2020 г. от 08.10.2020 г., с които М. С. И. и Д. Н. И. даряват на Ж. А. Ж. само 1 кв.м. идеална част от собствените си 1781,25 кв.м. идеални части от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 2375 кв.м. по документ за собственост, а по скица с площ от 2372 кв.м., находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „****“, с предназначение на територията – земеделска с начин на трайно ползване: нива, категория на земята при неполивни условия: пета, номер по предходен план“ ****, при съсед: ПИ *** и ****; само 1 кв.м. идеална част от собствените си 2491,50 кв.м. идеални части от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 3322 кв.м., находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „****“ с предназначение на територията – урбанизирана, с начин на трайно ползване –

за ниско застрояване / до 10 м/, номер по предходен план: ***, при съсед: ПИ *** ведно с всички подобрения и насаждения в имота; само 1 кв.м. идеална част от собствените си 562,50 кв.м. идеални части от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 750 кв.м. находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „***“ с предназначение на територията“ урбанизирана, с начин на трайно ползване“ за друг обществен обект, комплекс с номер по предходен план *** при съсед: ПИ *** ведно с всички подобрения и насаждения в имота, на основание чл.26, ал.1, предл. 2 - заобикаляне на закона /тъй като към момента на сключване освен прехвърлителите, съсобственик е била и Д.Г.М., като с дарението на по 1 кв. м. е заобиколено изискването за представяне от съсобственика на декларация, че не желае да изкупи продавания от останалите съсобственици дял на цената, на която е предложен на третото за собствеността лице – чл. 33 от ЗС/; на основание чл.26, ал.2, предл. 1 - невъзможен предмет /предмет на сделките са недвижими имоти с конкретна теренна площ, която не е пространствено локализирана в пределите на целия поземлен имот и не може да бъде индивидуализирана в пределите на неговата лицева повърхност, поради липсата на собствен граничен контур/;

Отхвърлил предявените от В. Н. П. срещу М. С. И., Д. Н. И., Ж. А. Ж. и Ж. Ж. Ж. искове за прогласяване на нищожност на договори за покупко – продажба, обективирани в нотариален акт за прокупко-продажба на недвижим имот 163, том 9, рег. 11470, дело 1499/2020 от 08.10.2020 г., с които М. С. И. и Д. Н. продават на съсобственика си Ж. А. Ж. собствените си 1780,25 кв.м. идеални части от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 2375 кв.м. по документ за собственост, а по скица с площ от 2372 кв.м., находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „***“, с предназначение на територията – земеделска с начин на трайно ползване: нива, категория на земята при неполивни условия: пета, номер по предходен план“ ***, при съсед: ПИ *** и ***; собствените си 2490, 50 кв.м. идеални части от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 3322 кв.м., находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „***“ с предназначение на територията – урбанизирана, с начин на трайно ползване –

за ниско застрояване / до 10 м/, номер по предходен план: ***, при съсед: ПИ *** ведно с всички подобрения и насаждения в имота; собствените си 561,50 кв.м. идеални части от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 750 кв.м. находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „***“ с предназначение на територията“ урбанизирана, с начин на трайно ползване“ за друг обществен обект, комплекс с номер по предходен план *** при съсед: ПИ *** ведно с всички подобрения и насаждения в имота, на основание чл.26, ал.1, предл. 2 - заобикаляне на закона /тъй като към момента на сключване освен прехвърлителите, съсобственик е била и Д.Г.М., като с дарението на по 1 кв. м. е заобиколено изискването за представяне от съсобственика на декларация, че не желае да изкупи продавания от останалите съсобственици дял на цената, на която е предложен на третото за собствеността лице – чл. 33 от ЗС/; на основание чл.26, ал.2, предл. 1 - невъзможен предмет /предмет на сделките са недвижими имоти с конкретна теренна площ, която не е пространствено локализирана в пределите на целия поземлен имот и не може да бъде индивидуализирана в пределите на неговата лицева повърхност, поради липсата на собствен граничен контур/;

Отхвърлил предявените от В. Н. П. срещу М. С. И., Д. Н. И., Ж. А. Ж. и Ж. Ж. Ж. икове, на основание чл.108 от ЗС, да се признае за установено, че ищецът е собственик на основание наследствено правопримство на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 2375 кв.м. по документ за собственост, а по скица с площ от 2372 кв.м., находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „***“, с предназначение на територията – земеделска с начин на трайно ползване: нива, категория на земята при неполивни условия: пета, номер по предходен план“ *** , при съсед: ПИ *** и ***; $\frac{1}{2}$ ид.ч. от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД18-17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 3322 кв.м., находящ се в област Варна, община Варна, с.З., местност „***“ с предназначение на територията – урбанизирана, с начин на трайно ползване – за ниско застрояване / до 10 м/, номер по предходен план: ***, при съсед: ПИ *** ведно с всички подобрения и насаждения в имота; $\frac{1}{2}$ ид.ч. от ПИ с идентификатор *** по КККР, одобрени със Заповед РД-18- 17 от 06.03.2015 г. на изп. директор на АГКК, целия с площ от 750 кв.м. находящ се в област

Варна, община Варна, с.З., местност „****“ с предназначение на територията“ урбанизирана, с начин на трайно ползване“ за друг обществен обект, комплекс с номер по предходен план *** при съсед: ПИ *** ведно с всички подобрения и насаждения в имота и да бъдат осъдени да предадат владението върху същите имоти.

Осъдил В. Н. П. да заплати на М. С. И. и Д. Н. И. сумата от 630,00 лв. / шестстотин и тридесет лева/, представляваща сторени съдебни разноски в производството, на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК;

Осъдил В. Н. П. да заплати на адв. С. П. К., вписана в АК-Варна с личен номер *** сумата от 4021,02 лв./ четири хиляди двадесет и един лева и две стотинки/ – представляващи разноски за адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ по процесуално представителство на ответника М. С. И., на осн. чл.38, ал.2 ЗАДв;

Осъдил В. Н. П. да заплати на Ж. А. Ж. и Ж. Ж. Ж. сумата от 3500,00 лв. / три хиляди и петстотин лева/, представляваща сторени съдебни разноски за адвокатско възнаграждение в производството, на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК.

Въззивникът счита обжалваното първоинстанционно решение за неправилно, необосновано и незаконосъобразно, за което излага пространни твърдения. Моли решението да бъде отменено и съдът да постанови друго решение, с което да уважи предявените искове.

В срока по чл. 263 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба входящ № 69695/21.09.2023 подаден от М. И. и Д. И., чрез процесуалния им представител адв. С. К. от АК-Варна, в който се моли доказателствените искания направени във въззивната жалба да бъдат оставени без уважение, въззивната жалба да бъде оставена без уважение и постановеното първоинстанционно решение да бъде потвърдено, като законосъобразно и правилно.

В срока по чл. 263 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба входящ № 69919/21.09.2023 подаден от Ж. Ж. и Ж. Ж., чрез процесуалния им представител адв. П. С. от АК-Варна, в който се моли въззивната жалба да бъде оставена без уважение и постановеното първоинстанционно решение да бъде потвърдено, като законосъобразно и правилно.

Постъпила е частна жалба входящ № 74742/10.10.2023 г. по описа на РС-Варна, подадена от В. Н. С. срещу определение № 11552/27.09.2023г. постановено по гражданско дело № 4253/2021 г. по описа на РС-Варна, 12-ти

състав, с което РС-Варна е оставил без уважение молба, инкорпорирана във въззивна жалба с вх. № 53745/17.07.2023 г., уточнена и допълнена с молба, именувана „въззивна жалба /допълнение/“, с вх. № 53835/18.07.2023 г., уточнена и допълнена с молба, именувана „въззивна жалба /допълнение/“, с вх. № 58088/03.08.2023 г., уточнена и допълнена с молба, именувана „въззивна жалба /допълнение/“, с вх. № 62382/22.08.2023 г., депозирана от ищеца В. Н. П., за изменение на Решение № 1999 от 05.06.2023 г., постановено по гр.д. № 4253/2021 г. по описа на ВРС, 12 състав в частта за разноските.

Въззивната страна моли обжалваното определение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което разноските на ответните страни за адвокатски възнаграждения да бъдат намалени.

В законоустановения едноседмичен срок по чл. 276 от ГПК от М. И. и Д. И., чрез процесуалния им представител адв. С. К. е постъпил отговор на въззивната частна жалба, входящ № 79321/25.10.2023 г. по описа на РС-Варна, с който подадената въззивна частна жалба се оспорва. Моли се същата да бъде оставена без уважение като неоснователна и обжалваното определение да бъде потвърдено.

В законоустановения едноседмичен срок по чл. 276 от ГПК от Ж. Ж. и Ж. Ж., чрез процесуалния им представител адв. П. С. е постъпил отговор на въззивната частна жалба, входящ № 78638/23.10.2023 г. по описа на РС-Варна, с който се излагат съображения за неоснователност на частната жалба.

СЪДЪТ отправя въпроси към въззивника във връзка с фактическото изясняване на спора.

СЪДЪТ приканва въззивника да отговори на въпроса, касаещ оглупяването и недееспособността на покойния си баща – да развие фактическите си твърдения.

ВЪЗЗИВНИКЪТ П.: Аз съм използвал необходимата процесуална форма, за да направя необходимото искане, което намирам за процесуално необходимо. Във въззивната инстанция като за начало трябва да си преформулирам твърденията, които очевидно са останали неразбрани и невъзприети от първоинстанционния съд, аз на втора инстанция трябва отново да се връщам на същото, което беше предисловие въобще да започне

делото, което и да е дело от всички дела, в които участвам като ищец срещу М. и купувачите. Винаги за едно и също се спори и въртим в един и същи кръг, че не съм си формулирал правилно петитума и че нещо имало не както трябва, но какъв шаблон да се използва, за да удовлетвори изискванията на съда до ден днешен аз не знам. Такъв шаблон не е цитиран. Става дума за родово общото понятие психически непригоден да управлява и да се разпорежда с имущество като здравомислещ, което се реализира в множество негови сделки и разпореждания, в пълномощното от 19.04.2018г., сделките от 08.05.2018г., сделките от 2019г., продажбите от 2007г., 2008г и 2009г., съобразно прогресивното му обедняване и липсата на каквато и да било разумна обосновка на тези цени. В първото по хронологичен ред от всичките дела с № 6488 защитничката на М. И. - нейната дъщеря и адвокатка, в ползотворно сътрудничество с адв. К. спечелиха делото с една безсмъртна сентенция, че в гражданския процес логическите доводи са недопустими. В последното по хронологичен ред дело същите твърдят, че процесната сделка и другите, които са изповядани от Т., която е свидетел на М. във всички дела, там те твърдят, че сделките на баща ми не били лишени от житейска и правна логика, т.е. има две различни логики и в тази насока никакъв спор не се е развил, съдия Й. просто гилотинира спора и остави едно от множеството ми искания за конкретизация без уважение, а сега на нова песен продължаваме пак със същото. Във въззивна инстанция, за да върви нормален исков процес, трябва да се посочи въззивникът кои текстове в мотивите на първоинстанционното решение намира за опорочени, съответно да се напише този текст от тези мотиви излага такива доводи, и срещу неговите доводи трябва да се цитират доводите на въззиваемите, аз техните доводи не ги знам. Писали са отговор, с който съдът е запознат, но този отговор го няма в определението, с което се дава ход на делото. Аз не съм получил копие от техния отговор.

СЪДЪТ приканва въззивника да отговори на въпроса по отношение на първата сделка в полза на Ж. Ж. кой закон се заобикаля и в какво се изразява заобикалянето му и какъв е правният му интерес да атакува сделките в полза на Ж.и, какво точно ще се промени в неговата правна сфера и съобрази факта, че е трето лице по тях.

ВЪЗЗИВНИКЪТ П.: Сделката има невъзможен предмет, защото във физическия свят, който е първичен по отношение на юридическата реалност, не може да има квадратична площ, която да не е затворена в никакви граници. Единият квадратен метър е без граници, не е локализиран пространствено и равнинно. Цялата мистерия е откъде се отчленява този квадратен метър. Това е искането ми към въззивната инстанция. Като не го обясняват въззиваемите, да обясни въззивната инстанция откъде излиза това хикс минус едно и какъв е резултатът. Нищожна е сделката дарение поради заобикаляне на закона с цел конституиране като съсобственици, за да се заобиколи декларация от другия съсобственик - сестрата на покойния Т., да може вече на тях да им продадат други квадратни метри, незнайно откъде дошли.

Тези сделки покрай всичко друго представляват трансформация на съсобственост в дроб в квадратни метри, което е различно и неотнормирано едно към друго, и това е подробно обяснено във въззивната жалба. Не знам защо трябва сега още един вариант на обяснение да давам, но да кажем, че е много трудно за разбиране. Аз как ще си претендирам владението върху процесната съсобственост в дроб при евентуално откровено безпочвено очакване, че някой ще ми уважи исквете. Изхождаме *ad absurdum* от вероятността, която не е напълно изключена, някак си да се стигне до уважаване на иска за продажбите. Тогава срещу кого ще водя аз владелческия иск, сегашните собственици ще кажат „ти искаш $\frac{1}{2}$, ама ние имаме квадратни метри“.

Запознат съм с доклада. Поддържам депозираните въззивна и частна жалби, оспорвам отговорите. Настоявам да ми нарисувате един квадратен дециметър без да е затворен в никакви граници. Предходните придобивни за И.и сделки съм обяснил милион пъти защо са нелепи и абсурдни. За тази житейска и правна логика така и не разбрахме какви правила и закони има в нея. Това си остана така, делото стигна до въззивна инстанция. Поддържам всичките си исканията по доказателствата. Аз исках удостоверение за висящо дело. Не мога да измисля в момента друго доказателствено искане, което да отхвърлите.

АДВ. С.: Запознат съм с доклада, нямам възражения. Оспорвам въззивната и частната жалба, поддържам отговорите.

АДВ. К.: Запозната съм с доклада, нямам възражения. Оспорвам въззивната и частната жалба, поддържам отговорите.

ВЪЗЗИВНИКЪТ П.: Нямам доказателствени искания.

АДВ. С.: Нямам доказателствени искания. Представям списък с разноси.

АДВ. К.: Нямам доказателствени искания. Представям списък с разноси.

ВЪЗЗИВНИКЪТ П.: Това с разноските е продължение на цирка, който мина пред касационна инстанция, където се твърдеше имуществен интерес в размер на 1 600 лева за недопустимост на касационната жалба. Същевременно ме натовариха с разноси от около 8 000 лева без грам рационална обосновка. Това е прецедент, създаден целенасочено и съзнателно от върховните съдии, към който да се придържат съдиите от по-долни инстанции, което от своя страна прави абсурдно и нелепо техните твърдения. Това е проява на примитивно нахалство да искаш такъв хонорар в такъв размер и то как е заслужен този хонорар съм обяснил подробно – разписки, тя ги е държала на отговорно пазене, после и като нотариус, и като свидетел участва в делото, а съдът не вижда, че няма нотариална заверка. Правя възражение за прекомерност на претендираните възнаграждения. Няма рационална обосновка.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото представените от процесуалните представители на въззиваемите страни списъци с разноските по чл. 80 от ГПК и доказателствата за извършването им.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

ВЪЗЗИВНИКЪТ П.: Написано е проформа някакво определение, в което не се вижда аз какви възражения имам срещу мотивите на съдия Й., какви доводи изтъквам, те срещу мен какви доводи изтъкват, къде е правният спорт, аз пиша едно, те пишат друго, съдът ги събира в едни бланки. Твърдя, че е необосновано, неправилно и незаконосъобразно, те твърдят обраното,

къде са доводите? Пунктуално искам в мотивите да отбележите онези мотиви на първоинстанционното решение, които съм коментирал и държа да ми нарисувате един квадратен дециметър без да е затворен в никакви конкретни граници. Тези безобразни претенции за такива прекомерни хонорари, измислете формула, защото тук аз формулите ги давам, ама нито една не става. Подробно съм обяснил какви номера играе тук районен съдия Й., за да бави делото, а то е очевидно, че тя ще остави тези разноски. Тук е същото, с ясното съзнание, че каквото кажем тук, тук си остава. Ще излезе недопустимо решението според представите на върховните съдии, които ползват цената, която е спорна, като обосновка за недопустимост. Откровената нелепост и абсурдност на техните мотиви, че дали за 5 лева ще се продаде един имот или за 500 000 лева няма никакво значение, защото продажбата води до промяна на субекта на собственост. Ако ти оспорваш тази облигационна сделка като редовна, то смисълът или правният интерес, за който непрекъснато ме дебнете във всички дела... Дали за 5 лева е продаден имотът на баща ми, за 100 лева или за 5 000 лева няма никакво значение. Смисълът да водиш едно дело за нищожност или унищожаемост е именно да се доведе до смяна на собствеността във вещноправен аспект, субектът на собственост да бъде моят баща, а не те, а това няма как да стане, ако се ползва критерият за 5 000 лева. Самият Върховен съд довежда до абсурд. Правилото, че каквито искове да водим, ако са до 5 000 лева и да бъде уважен искът, субектът на собственост няма да се смени. Може по същество да отговорите дали е така или не от името на Върховния съд, който никога не се впуска в такива подробности и такива конкретни обяснения, никога.

АДВ. С.: Моля да потвърдите решението на Районен съд в обжалваните му части с присъждане изцяло на претендираните разноски. Моля да оставите без уважение подадената частна жалба, подлежаща на разглеждане, срещу определението на същия съд по чл. 248 от ГПК. Доверителите ми поначало не са страна - ответници по исковете за нищожност на сделките от 15.02.2019г. и 27.02.2019г., но излагам доводи, доколкото правата на моите доверители са обусловени от изхода на спора и по тези искове. Фактическите твърдения, възпроизведени и днес от въззивника, са за това, че наследодателят му поради заболяване или старческо оглупяване е бил в невъзможност да разбира смисъла и значението на действията си и да ги ръководи. В светлината на тълкувателното решение относно разграничението на хипотезите на липса на

съгласие и фактическа невъзможност или исковете по чл. 26, ал. 2, предложение първо и чл. 31 от ЗЗД е направено с тълкувателно решение № 5/2014г. и всички тези твърдения могат да бъдат разгледани единствено и само по евентуалния иск за унищожаване на сделката. Този иск е изцяло неоснователен, тъй като е недоказан. Липсват доказателства за фактическите твърдения, а напротив многобройни, които ги опровергават, включително и многобройните извършени от наследодателя и вписани сделки, които показват разбиране на това, което в случая той прави. Доводите за недоказаност са подробно изложени в отговора на въззивната жалба, а и в писмената защита в първа инстанция. По исковете за нищожност на сделките от 08.10., те са две - за дарение и за продажба, доверителите ми са страна по тези искове, като правният интерес на жалбоподателя от предявяването им произтича хипотеза на отхвърляне на първите два иска и разглеждане на иска за разваляне по известни на съда съображения, това е по повод на повдигнатия от съда въпрос. Исковете са неоснователни, първият е за заобикаляне на закона чрез поредицата от 2 сделки във връзка с тълкувателно решение № 5/2012г., а вторият за неопределеност и невъзможност за определяне на предмета по подробно изложените съображения за допустимост на подобно определяне на идеалните части в случай, когато привеждането им в обикновена дроб е практически невъзможно, сделка за квадратни метри идеални части. Неоснователни са искове за собственост, които са обусловени от първоначалните. Моля за решение в този смисъл. И по частната жалба, и по възражението за намаляване, включително и с оглед цената на исковете, определяемо по чл. 69 от ГПК претендираното възнаграждение на първа и втора инстанция е малко под минимума с оглед броя на исковете и минималните размери съобразно актуалната редакция на Наредба № 1.

АДВ. К.: Моля да потвърдите първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно. Подробни доводи съм изложила в подадения отговор на въззивната жалба. Моля да отхвърлите частната жалба срещу определението по чл. 248 от ГПК. За настоящото производство претендирам адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ, моля да ми определите такова.

ВЪЗЗИВНИКЪТ П.: Делото се протакаше, за да излезе това тълкувателно постановление № 5, на което се позовават въззиваемите.

Личното ми мнение е, че много простотии и дивотии са публикувани през многото години съществуване на ВКС, но тази чупи глупомера, защото в съдебната практика няма такъв прецедент някой на шега да е минал през цялото нотариално производство, за да илюстрира как точно стават тези работи. Аз може и да не съм запознат с практиката като практикуващите адвокати, но все някой тук от участниците в този процес трябва да каже „не, въззивникът греша, еди-коя-си година в еди-коя-си държава на другия край на земното кълбо е имало такъв прецедент да се докаже нищожност на сделката точно защото някой на майтап е минал през нотариалното производство или пък някой друг искал да онагледя пред някой трети как точно става“, така си минало всичко като насериозно, после изведнъж се разбира, че е наужким. Няма такъв прецедент, това постановление обезсмисля чл. 26 от ЗЗД, защото се позовава на практика, каквато няма. Това е порокът на решението. Няма публичност на тази опороченост, но това не означава, че тя не съществува.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в **11:26 часа.**

Председател: _____

Секретар: _____